

167–168. o. Lásd még *Pinkas ha'kehilot*, 282–284. o., és *Dokumentumok a zsidóság üldöztetésének történetéhez. Iratok a Veszprém megyei levéltárból*. Magyar Auschwitz Alapítvány, Bp., 1994.

20. Lásd a 31. fejezetet.

21. Ferenczy 1944. június 30-i jelentése.

22. *Vádirat*, 3:19–23. o.

23. Andrásy Antal: „Zsidóüldözés Somogyban, 1944. március–július.” *I. m.*, 333–360. o., valamint Szabó Péter–Szili Ferenc (szerk.), *Somogy megye a II. világháborúban*. Somogy Megyei Levéltár, Kaposvár, 1993, 171–537. o. Lásd különösen Szili Ferenc „A második világháború Somogy megyei áldozatai” c. dolgozatát, amely felsorolja a megye valamennyi, a második világháborúban elhalálozott lakosát településenként, betűrendben. Nincsenek elkülönítve a Holocaust áldozatai azoktól, akik a harctéren vagy a háborús tevékenység következtében haltak meg. Továbbá: Antl Ödön nyilatkozata a szerzőnek. Lásd még Lévai, *Zsidósors Magyarországon*, 148. o. és *Mementó. Magyarország 1944*. Szerk.: Gáti Ödön stb. Kossuth, Bp., 1975, 48–49. o. Lásd továbbá Kardos Anna (YIVO, 771/3544.), Hajdú Géza (771/3543) és Boskovits Iván (774/2982) személyes beszámolóit. Lásd még *Dokumentumok a zsidóság üldöztetésének történetéhez. Iratok a Somogy megyei levéltárból*. Magyar Auschwitz Alapítvány, Bp., 1994.

1941-ben Kaposvárnak 2346 fős zsidó lakossága volt, mely az összlakosság 7,1%-át tette ki. 1946-ra ez 439-re, azaz 1,3%-ra csökkent. Ez idő alatt a neológ gyülekezetet Antl Ödön vezette. Az 1950-es évek végén a hitközség, melyet Fischer Pál vezetett, valamivel több mint 200 főre csökkent. *Zsidó Világkongresszus*, 4. sz. (1947. április 15.), 2–3. o.; 13–14. sz. (1949. május), 13., 26., 28. és 29. o. Lásd még *Pinkas ha'kehilot*, 472–474. o., valamint a 6. függelékét.

24. *MOL*, 132. tekercs. Ugyanez a forrás Tolna megye más településeiről (így Bonyhádról, Dombóvárról, Dunaföldvárról, Gyönkről, Szekszárdról és Tamásiról) is megemlíti hasonló, a „hontalan zsidók” kézre kerítésére rendezett razziákat.

25. *Uo.*, 133. tekercs. A 8100/1944. sz. rendeletet először a 8101/1944. sz. (május 11.), majd a 8880/1944. sz. (május 30.) módosította. *Uo.*, 146–147. tekercs.

26. Szekszárd zsidóit eredetileg helyi gettóban kellett volna elhelyezni a 8101/1944. sz. rendelet értelmében. 8880/1944. sz. rendeletében Szongott alispán azonban úgy rendelkezett, hogy Szekszárd majdnem 350 zsidóját Bonyhád, Dombóvár, Paks, Pincehely és Tamási gettói között osszák szét. Lásd Puskás Attila, *i. m.*, 104. o.

27. Dombóvár járás főszolgabírájának a Közellátási Minisztériumhoz intézett, 1944. április 26-i jelentésében az áll, hogy Dombóvár városában 622 zsidó él. *MOL*, 141. tekercs. A forrás felsorolja a dombóvári zsidó vállalatokat is. Hasonló listák találhatóak a 142. tekercsen.

28. A Dunaföldvárott elkobzott zsidó üzletek és kereskedelmi cégek listáját lásd a 147. tekercsen.

29. Tolna város gettóját bizonyos kijelölt épületekben annak a rendeletnek az alapján alakították ki, amelyet Regős István, Tolna vármegye központi járásának főszolgabírája adott ki 1944. május 30-án 2868/1944. sz. alatt. *Uo.* A forrás közli a város zsidóinak, illetve a városban elkobzott zsidó vállalatoknak a névsorát.

30. A 8880/1944. sz. rendelet értelmében Tamási járás zsidóit Pincehelyen és Tamásiban vonták össze. Pincehely gettójába kerültek Felsőnyék, Iregszemcse, Magyarkeszi, Ozora, Regöly és Szakály zsidó lakosai, míg Tamási gettójába Bedegkér, Ertény, Füged, Kánya, Koppányszántó, Nagykőnyi, Nagyszokoly, Pári és Tengőd zsidóit vit-